

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Et Besøg

Citation: Fibiger, Mathilde: "'Et Besøg'", i Fibiger, Mathilde: "*Et Besøg*", 1851, s. 42.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-fibiger02val-shoot-idm139950813873360/facsimile.pdf> (tilgået 26. oktober 2021)

Anvendt udgave: "Et Besøg"

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Tempte Brev.

Jeg har idag isinde at bede Eder om at forklare mig Betydningen af et Ord, der altid har staaet saa tæt tilsløret, og i saa ubestemte Omrids for mig, at det har været mig umuligt at forstaae hvad det er I egentlig ville betegne dermed, thiendt jeg hvoerken har sparet Tid eller Oftertanke.

Hvad er Kvindelighed? — Hvad den ikke er, har jeg tidt nok hørt: „Det er ikke kvindeligt at tage lange Skridt! — Det er ukvindeligt, at tale saa usforbeholdent med en Herre. Det er ikke kvindeligt, med Lidenskab at forsagte sin Mening! Det er utilgivelig Synd mod Kvindeligheden, at tænke mere paa Samtalens Gjenstand, end paa den, man taler med o. s. v., o. s. v. Saaledes kunde jeg blive ved, til der ikke er andet tilbage end et Spørgsmaalstegn, hvilket virkelig ogsaa forekommer mig som et passende Sindbillede paa Kvindeligheden, og i det Hele paa Kvindens Tilværelse. Kan jeg da ikke skrives til at udbryde: Men hvad i al Verden er da kvindeligt? — Jeg pleier dog undertiden at kunde banne mig

et meer eller mindre tydeligt Begreb om en Ting, som beskrives mig ved Negationer, men her faaer min Erfaring stille, og jeg har, trods al Giertankning, ikke tydeligere Begreb om Kvindeligheden, end I havde, og rimeligvis have endnu, om Ideen. Det kan jo være at det kommer af at jeg er uindviet i Mytteriet, kanske skulder der sig bag dette Spørgsmaalstegn en heel Verden, som er mig ubekendt. Naarsald skulde I mig virkelig at gjøre et Forsøg paa at aabne mine Øine for den, og staafe mig Udgang dertil. Jeg er lærvillig, og tager gjerne imod Undervisning, hvor den tydes mig, saa jeg tør næsten love at det ikke skal være spildt Ueillighed, om En af Eder paatog sig at give mig Oplysning i denne Sag. I maae dog selv vide Bested derom, I maae jo absolut erkjende Kvindeligheden for noget overordenlig Herligt, siden I bringe den saa tunge Offere.

Imidlertid har den dog ikke sjeldent vist sig for mig i mangehaande Skikkelser: Snart som en Spændetrøje, der skulde hindre Ungdommen i at „rase“, snart som et Slør, snart som en Barne pige o. s. v.

Som en Barne pige? Na, ja! Man kunde ogsaa sige som et Ledeskaand, thi Kvinden kommer aldrig — taffet være dens Omhyggelighed! — ud over den allertidligste Barndomsperiode. Naar et Barn er et Marskild gammelt begynder det allerede at gaae, og Forældrene see med Bængsel den Tid turde, da det skal kunne „gaae